

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **265** (2009-2010) – Nr. 2
ingediend op 22 februari 2010 (2009-2010)

Voorstel van resolutie

van de heer Lode Vereeck

betreffende het innemen van een eenduidig standpunt
inzake de lopende (communautaire) federale
besprekingen

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door mevrouw Griet Smaers

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy.

Vaste leden:

de heer Ward Kennes, mevrouw Griet Smaers, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
de heren Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;
de heren Sven Gatz, Dirk Van Mechelen;
de heren John Crombez, Peter Vanvelthoven;
de heren Jan Peumans, Kris Van Dijck;
de heer Lode Vereeck;
de heer Filip Watteuw.

Plaatsvervangers:

de heren Ludwig Caluwé, Dirk de Kort, Jan Durnez, Johan Sauwens;
de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de heren Marino Keulen, Sas van Rouveroi;
de heren Bart Martens, Bart Van Malderen;
de heren Marc Hendrickx, Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

265 (2009-2010) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

I. Toelichting door de heer Lode Vereeck.....	4
II. Bespreking	5
III. Stemming.....	6

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting behandelde op 12 januari 2010 het voorstel van resolutie van de heer Lode Vereeck betreffende het innemen van een eenduidig standpunt inzake de lopende (communautaire) federale besprekingen (*Parl. St. Vl. Parl.* 2009-10, nr. 265/1).

I. TOELICHTING DOOR DE HEER LODE VEREECK

De heer *Lode Vereeck* stelt dat aan de Vlaamse Regering gevraagd wordt om niet te zwichten voor de druk om, in het kader van de communautaire besprekingen tot splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde (BHV), de waarnemend burgemeesters van de gemeenten Linkebeek, Kraainem en Wezenbeek-Oppem tot burgemeester te benoemen; expliciet aan de Federale Regering duidelijk te maken dat een uitbreiding van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voor Vlaanderen volkomen onbespreekbaar is; en alle institutionele middelen aan te wenden waarover ze in het kader van het coöperatieve federalisme beschikt om de splitsing van het kiesarrondissement BHV te realiseren. De indiener stelt te hopen dat heel wat fracties zich kunnen scharen achter het beschikkende gedeelte van het voorgelegde voorstel van resolutie.

De heer Vereeck stelt de afgelopen maanden geprobeerd te hebben een aantal initiatieven te nemen met betrekking tot communautaire thema's of toch met een communautair aspect. Hij diende vast te stellen dat die initiatieven uiteindelijk meerderheid tegen minderheid aan de kant werden geschoven. Hij denkt daarbij onder meer aan zijn voorstel om grondig te kijken naar de vijf resoluties van het Vlaams Parlement van 1999 aangaande de staatshervorming¹; in die resoluties staat heel wat meer dan in de Octopusnota. Hij meent dat toen ook heel punctueel te hebben kunnen aantonen. Het was voor hem dan ook een schok dat die vijf resoluties van het Vlaams Parlement, die al jarenlang de bijna unanieme legitieme wil van het Vlaams Parlement uitdrukten, niet herbevestigd konden worden in en door het Vlaams Parlement.

Hij wijst ook op zijn poging om een belangenconflict in te roepen tegen de usurperende bevoegdheden. Het is dan toch vreemd dat andere parlementsleden omdat ze in plaats van tot de minderheid nu tot de meerderheid behoren, plots dergelijke moties tot het inroepen van een belangenconflict niet meer kunnen ondersteunen en dat omdat ze in het machtscentrum verschoven zijn.

Met het voorgelegde voorstel van resolutie probeert de heer Vereeck een zo groot mogelijke Vlaamse meerderheid in het parlement achter de vijf resoluties van het Vlaams Parlement te scharen.

Ondertussen is er immers een koninklijk onderhandelaar die als opdracht heeft een oplossing zien rond te krijgen in verband met BHV. De spreker stelt het dan vreemd te vinden dat de voorzitter van N-VA in de media verklaart geen prijs te moeten betalen voor een splitsing van BHV. Wanneer LDD een heel gematigd voorstel indient om een belangenconflict in te roepen, geeft N-VA niet thuis. Het begint de heer Vereeck te storen, en dat niet om partijpolitieke redenen, dat men op bepaalde fora zoals de Kamer van Volksverte-

¹ De vijf resoluties van het Vlaams Parlement op 3 maart 1999 aangenomen:

- betreffende de algemene uitgangspunten en doelstellingen van Vlaanderen inzake de volgende staatshervorming (*Parl. St. Vl. Parl.* 1998-99, nr. 1339);
- betreffende de uitbouw van de financiële en fiscale autonomie in de volgende staatshervorming (*Parl. St. Vl. Parl.* 1998-99, nr. 1340);
- betreffende Brussel in de volgende staathervorming (*Parl. St. Vl. Parl.* 1998-99, nr. 1341);
- betreffende het tot stand brengen van meer coherente bevoegdheidspakketten in de volgende staatshervorming (*Parl. St. Vl. Parl.* 1998-99, nr. 1342);
- betreffende een aantal specifieke aandachtspunten voor de volgende staatshervorming (*Parl. St. Vl. Parl.* 1998-99, nr. 1343).

genwoordigers en de Senaat en de media heel hard roept, maar dat men daarentegen in het Vlaams Parlement er niets aan doet terwijl men er daar de mogelijkheid toe heeft.

Het eerste punt van het beschikkend gedeelte heeft betrekking op de splitsing van BHV, zonder dat daar een tegenprestatie tegenover staat. De spreker gaat er vanuit dat het zelfs al deel uitmaakt van het Vlaams regeerakkoord.

Met betrekking tot de niet-benoeming van de drie burgemeesters, verwijst de spreker naar voormalig Vlaams minister Keulen, die heeft gesteld dat de feiten die aan de basis liggen van de motieven van het advies van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, alsook de motieven van het niet-benoemingsbesluit uiteraard ook nu overeind blijven. De aangehaalde feiten die deze argumenten en motieven onderbouwen, dateren van de eerste voordracht. Deze feiten zullen post factum niet meer rechtgezet of ongedaan gemaakt kunnen worden. De burgemeesters werden niet benoemd en zullen ook niet benoemd worden om de eenvoudige reden dat ze een overtreding van de taalwetgeving hebben gedaan die ze ook niet meer kunnen rechtzetten. Het volstaat niet om ze hun kandidatuur opnieuw te laten indienen om dat recht te trekken.

Het derde punt betreft de territoriale integriteit van Vlaanderen. Ook daar heeft de Vlaamse minister-president tijdens de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement al eens heel duidelijk gesteld dat dit een onbespreekbaar thema is. Men hoort wel immers eens als ruil voor de splitsing van BHV een corridor naar het Waalse Gewest vanuit Brussel of de uitbreiding van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geopperd worden.

De motie van aanbeveling van LDD om de vijf resoluties toe te voegen aan het Vlaams regeerakkoord was in deze dan ook een belangrijke signaalfunctie geweest van meerderheid en minderheid samen. Hij rekent er daarom ook op een consensus te kunnen bereiken om de wil inzake staatshervorming duidelijk te maken en de vijf resoluties te herbevestigen.

De Octopusnota is immers maar een onderhandelings tekst; de politieke waarde van de vijf resoluties is veel zwaarder, precies omwille van het feit dat ze zijn goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Dit voorstel van resolutie is een middel om met meerderheid en minderheid samen de wil van het Vlaamse volk duidelijk te maken. Het is een niet-uitdagerende tekst. Het zijn drie standpunten waarvan de heer Vereeck uitgaat dat meerderheid en minderheid er zich achter kunnen scharen.

Over de territoriale integriteit heeft de minister-president zich dus al uitgesproken in plenaire vergadering. Over de niet-benoeming van de drie burgemeesters zijn er de heldere standpunten van minister Bourgeois en van voormalig minister Keulen. Dan is er ook het feit dat Vlamingen vinden dat een uitspraak van het Grondwettelijk Hof gewoon moet gerespecteerd worden, en bijgevolg dus een splitsing van BHV zonder dat daar iets moet tegenover staan. De heer Vereeck is van oordeel dat dit drie minimalistische eisen zijn, maar door ze door middel van het voorliggende voorstel van resolutie in te dienen, kan er misschien een consensus gevonden worden. Het commissielid hoopt op een eenduidig signaal en dat zodoende een einde kan gemaakt worden aan al het gekakel in de verschillende fora. Hij hoopt dat er een einde komt aan alle ronkende verklaringen en dat er eindelijk in het Vlaams Parlement actie wordt ondernomen.

II. BESPREKING

De heer *Joris Van Hauthem* stelt dat niemand tegen dit voorstel van resolutie kan zijn. Als men echter de lijst ziet van wat niet zou mogen gebeuren, dan is dat nogal limitatief, hetgeen de indruk kan wekken dat eventueel andere dingen dus wel toegelaten zouden zijn. Hij verwijst naar de lijst die in 2005 op tafel lag in het kader van de onderhande-

lingen over de splitsing van BHV, die netjes opgelijst is in een parlementair stuk van de Senaat. Dat ging nog wel verder dan enkel de benoeming van de burgemeesters; er waren nog andere pistes dan de grenzen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te vergroten. Vlaams Belang wil de vijf resoluties nog wel eens bevestigen. De spreker merkt op dat de derde zin van het beschikkend gedeelte van het voorstel van resolutie in feite uit het regeerakkoord van de vorige Vlaamse Regering komt, namelijk om in het kader van het coöperatief federalisme alles aan te wenden om de splitsing van het kiesarrondissement BHV te realiseren. Hij heeft zich altijd afgevraagd wat eigenlijk moet worden verstaan onder dat coöperatief federalisme. Vlaams Belang zal het voorstel van resolutie aannemen.

De heer *Kris Van Dijck* stelt dat in het betoog van de heer Vereeck ook het antwoord vervat zit. Hij lijst in zijn voorstel van resolutie namelijk alles op wat het Vlaamse regeerakkoord en de Vlaamse ministers eigenlijk allemaal al stellen. Voor de heer Van Dijck volstaat dat allemaal. Hij ziet het nut niet in dat allemaal nog eens te bundelen in een voorstel van resolutie. De heer Vereeck blijkt de Vlaamse overheid te verwijten dat ze niet alle mogelijke middelen hanteert en niet altijd belangenconflicten inroept. Belangenconflicten worden ingeroepen om tot resultaten en dus tot een oplossing te komen, zoals onlangs met betrekking tot het tewerkstellingsbeleid, en dus niet te pas en te onpas. Telkenmale riep LDD belangenconflicten in, en denkt zo te kunnen aantonen hoe slecht en onbetrouwbaar N-VA in deze dan wel zou zijn. Voor de heer Van Dijck is er in de door het Vlaams Parlement goedgekeurde teksten een voldoende basis en heeft hij het voorgelegde voorstel van resolutie dan ook niet nodig.

De heer *Lode Vereeck* repliceert dat de bedoeling van het voorgelegde voorstel van resolutie is om minimalistische principes te herhalen, om zodoende eindelijk van de ronkende verklaringen af te geraken. Hij blijft bij zijn standpunt over de onbetrouwbaarheid van de N-VA. Hij herinnert er aan dat N-VA vorig jaar nog een belangenconflict heeft willen invoeren tegen de usurperende bevoegdheden, waarbij de heer Jan Peumans sprak van de illegale uitoefening van activiteiten door de federale overheid. Voor de heer Vereeck is dat dan ook hypocriet gedrag.

III. STEMMING

Het voorstel van resolutie van de heer Lode Vereeck betreffende het innemen van een eenduidig standpunt inzake de lopende (communautaire) federale besprekingen (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 265/1*) wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4 bij 3 onthoudingen.

De voorzitter,

Eric VAN ROMPUY

De verslaggever,

Griet SMAERS